

ΤΑ ΠΑΡΑΘΕΑ ΚΑΙ Τ' ΑΝΕΞΗΓΗΤΑ

ΠΟΣΑ ΛΕΙΨΑΝΑ ΑΓΙΩΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Σύμφωνα με τη στατιστική μας Γαλιλικής εφημερίδος υπάρχουν σ' όλον τον κόσμο τὰ κάτωθι λείψανα αγίων, άπαντα άνεγνωσμένα επισήμως από την Καθολική Εκκλησία.

Τοῦ αγίου Ἀνδρέου 5 σώματα, 6 κεφαλαί καί 17 βραχίονες. Τῆς αγίας Ἄννης 2 σώματα, 6 κεφαλαί καί 8 βραχίονες. Τοῦ αγίου Ἀντωνίου 4 σώματα, 1 κεφαλί καί 2 βραχίονες.

Τοῦ αγίου Βασιλείου 4 σώματα καί 5 κεφαλαί. Τοῦ αγίου Βενεδίκτου 4 κεφαλαί καί 3 σώματα. Τοῦ αγίου Κλήμεντος 3 σώματα καί 5 βραχίονες. Τῆς αγίας Δοροθέας 6 σώματα. Τοῦ αγίου Ἐρασμίου 11 σώματα.

Τοῦ αγίου Στεφάνου 4 σώματα, 8 κεφαλαί καί 13 βραχίονες. Τοῦ αγίου Γεωργίου...30 σώματα! Τῆς αγίας Ἐλένης 4 σώματα καί 5 κεφαλαί. Τοῦ αγίου Γουλιέλμου 7 σώματα καί 10 κεφαλαί. Τοῦ αγίου Γυλιανού (δὸ ὄπαιος, σηματοῦτον, κατεβροχθίσθη από τὰ λιοντάρια) 3 σώματα, 6 κεφαλαί, 7 βραχίονες καί 7 κνήμες!

Τοῦ αγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ 10 κεφαλαί καί 11 δεικτὰ τῶν χειρῶν. Τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου 15 βραχίονες. Τοῦ αγίου Ἰερωνύμου 2 σώματα, 4 κεφαλαί καί 63 δάχτυλα. Τοῦ αγίου Λαυρεντίου 2 σώματα καί 6 βραχίονες.

Τοῦ αγίου Λουκά 8 σώματα καί 9 κεφαλαί. Τοῦ αγίου Παυλου 30 σώματα καί...6.000 κόκαλα. Τῆς αγίας Λουκίας 5 σώματα καί 6 κεφαλαί. Τοῦ αγίου Ματθαίου 5 σώματα, 8 κεφαλαί καί 12 βραχίονες.

Τοῦ αγίου Παύλου 19 σώματα. Τοῦ αγίου Φιλίππου 3 σώματα, 8 κεφαλαί καί 12 βραχίονες. Τοῦ αγίου Πέτρου 16 σώματα. Τοῦ αγίου Βαστιανού 4 σώματα, 5 κεφαλαί καί 13 βραχίονες. Τοῦ αγίου Σίμωνος 4 σώματα, 5 κεφαλαί καί 9 βραχίονες. Τοῦ αγίου Θεοδώρου 4 σώματα καί 6 κεφαλαί.

Ἐξτός αὐτῶν στή Μπέντοβα καί στή Ἀρδιάνο φυλάττονται τὰ δάκρυα, τοῦ ἔχουσ ὁ Ι. Χριστός: κατά τὸ θάνατο τοῦ Λαζάρου.

Φορέματα τοῦ Χριστοῦ φυλάσσονται σέ ἔξη μέρη: στή Μόσχα, στή Ρώμη, στόν ἅγιο Ἰωάννη τοῦ Λατράνο, στήν ἅγια Μαρτινέλλα, στή Γκρέβι καί στή Ἀργεντένη. Ἄλλα καί λόγγες, από κείνες τοῦ τρωήσαν τήν πλευρά τοῦ Σωτήρος ἄπάνο στή σταυρό, ἀριθμοῦνται ἐφτά ἢ ὀχτώ...

Πῶς βρεθῆκαν τώρα ὄλα αὐτὰ τὰ λείψανα εἶνε μυστήριον, τὸ ὄποιον μόνον ἡ Παπική Ἐκκλησία μπορεῖ νά λύσῃ...

καί με μιά μόνο σπαθιά τοῦ ἔκοψε τὸ κεφαλί. Ὑστερα πήγε πρὸς τήν κούρια τοῦ παιδιοῦ του καί τὴν ξανακοίωσε πάνω.

Ἐίδε τότε τὸ παιδί του ζωντανό, χωρίς καμιά πληγή στό κορμί του, καί πίσο από τήν κούρια τὸ φεῖδι σκοτωμένο, καί κατάλοιπο -πολύ ἄγρια ἀλλοίωμένο- τὴ ἔβρινε. Κατάλαβε πὸς τὸ σκελιό σκότωστο τὸ φεῖδι νά εἶσθε τὸ παιδί του. Καί ὄχισης τότε νά κλαίη γοερά, νά ξεροφύων τὰ μαλλιά του, καί νά ζητιάζῃ τὸ στήθος του, από τήν ἀπελευσία του.

Ἄλλοίωμό μου... φώναξε. Τί ἔβρινα... Ἠστέρη στή λόγια τῆς γυναίκας μου, καί σκότωστο τὸ σκελιό μου, πὸ ἦταν τόσο καλό καί πιστό, πὸ ἔβρισε τὴ ζωὴ τοῦ παιδιοῦ μου! Τί δυστυχισμένος τοῦ εἶμαι, Θεέ μου...

Καί ὁ ἱερότης, γὰ νά ξεκαρυσθῇ από τὸ ἔγκλημα του αὐτοῦ, πήγε νά πολεμήσῃ ὡς σταυροφόρος, καί ἔπειτα καί εἶχε τύψεις σέ ὄλη του τὴν ζωὴ.

Αὐτὴ εἶνε ἡ ἱστορία μου, ὁ βασιλιάς, εἶπεν ὁ σοφός. Καταλαβαίνεις τήν σημασία τῆς; Πρόσεξε λοιπὸν μὴ περισθῆς στή λόγια τῆς γυναίκας σου καί σκότωσης τὸν γνιο σου, γιατί δὴ ἱστούρης πολὺ περισσότερο από ὄσο ἱστούρης ὁ ἱερότης, πὸ σκότωσε ἄδικα τὸν σκελιό του. Μην βιάσῃσαι, ὁ βασιλιάς! Περιμένε νά ξεκαρυσθῆς πρῶτα τὴν ἀλήθεια. Δέν μπορεῖς νά φανταστῆς πὸσο εἶνε κάποτε τὰ φαινόμενα ἀπατήλῃ.

Καλά, εἶπεν ὁ βασιλιάς. Θά περιμένο, Σοῦ ἰσώσονται πὸς δέν θά διατάξω ἀκόμα νά σκοτώσουν τὸν γνιο μου.

Ἔπειτα από κάμποσο καιρό ἕνας νεαρός ἱερότης διορίστηκε ἀκόλουθος τοῦ βασιλιῆ. Ἦταν ὄφθαλός καί ξανθός ὄπως τὸ βασιλόπουλο. Καί μιά μερα, καθὸς ὁ βασιλιάς μπήκε ξαναγινά μέσα στήν κάμαρα τῆς βασίλισσας, τὴν εἶδε ν' ἀγκαλιάζῃ παράφορα τὸν νέο ἱερότη ἐνὸ ἔκεινος ἐκλιπτός καί τρομαγμένος τὴν ἀποθώσους.

Καί τότε ὁ βασιλιάς κατάλαβε πὸσο ἔβρινα καί πρῶτα ἦταν ἡ γυναίκα του. Τότε διηγήθηκε τὰ λόγια τοῦ σοφοῦ καί τὴν ἱστορία τοῦ ἐτοῦ ὄπως ἀπαυθῆσε ἡ βασίλισσα. Λάταξε νά βγάλουν ἀμέσως τὸ γνιο του από τὴ φυλακή, ὄπου ἔμενε τὸσον καιρό κλεισμένος, καί νά κρεμάσουν τὴν ἀπιστία καί σνοκαφάντρα βασίλισσα στήν ἀγκύλην, τὴν ὄποιαν εἶχαν στήσει γιὰ τὸ παιδί του.

Ἔπειτα ὁ βασιλιάς κάλεσε τὸν σοφὸ καί τὸν παρακάλεσε νά μὴνι σὸ παλάτι του, ἐνόσφ ἔξῃ, γὰ νά τὸν ἔχη πάντα σὺμβουλο καί ὄδηγό του.

ΑΝΣΜΟΝΗΜΕΝΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΓΟΥΣΤΑΥΟΥ ΛΑΦΦΩΝ

Ο ΠΑΠΑΣ ΤΟΥ ΑΓ-ΛΟΥΚΑ

Ποῦς εἶν' αὐτός πὸς μετὸ ὄρθο "Ἐγὼ λαῖμὸ σά μὰ κολώνια, Περιδιαβάς' ἠροιά. Γένεια, μαλλιά μοναδικά, Κόμμα νά μὴ φορῇ κορόνα — Εἶν' ὁ παπάς τ' "Αἰ-Λουκά! "Ἄγ' ὁ παπάς τ' "Αἰ-Λουκά!

Ποῦς κάθε βράδυ λέγει βόλτα "Ὅλα τὰ σπῖτια τακτικά, Καί στανατὰ σέ κάθε πόρτα; Εἶν' ὁ παπάς τ' "Αἰ-Λουκά! "Ἄλλ' ἂσ φάλλῃ ἡ διαβάσει Ζήτω ὁ παπάς τ' "Αἰ-Λουκά!

"Ὅλες ἡ χῆρες τὸν γνωρίζουν Καί τὸν σπῖτιν τὰ δουλιὰ, Καί ὄλες κἀπὶ τὴ χαρίζουν Εἶν' ὁ παπά τ' "Αἰ-Λουκά.

Μὰ σὸ κέλλι του σάν πηγάϊον Βρίσκουν ροσούλια καί γλυκά, Καί σάν τὸ ὄρθο πάντα βγαίνουν "Ἀπ' τοῦ παπά τ' "Αἰ-Λουκά.

Δέν μελετὰ Θεολογία, Δέν μελετὰ δογματικά, Γιατὶ αὐτὰ δέν κάνουν χρεῖα Εἶς τὸν παπά τ' "Αἰ-Λουκά.

"Ἄν ἔχῃ ἀκόμα κ' ἀναγνώσῃς Αὐτοῦς τοὺς στίχους μου παπά, "Ἀπὸ καρδιάς ἐγὼ νά δόσῃς Εἶς τὸν Λαφφῶν, πὸς σ' ἄγαπα.

Ο ΖΗΔΙΑΡΗΣ

(Κατὰ μίμησιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Ἐγὼ δέν παίρνω χροσάτῃ Τὸ ἔξερι πεῖα καί ἡ Ἐλένη Καί σὰ ρολοῖ περατά, "Ἄς εἶν' καλὰ ἡ καίμεν!

Θεός φυλάξει νά δῶ τί Μ' ἀνάβ' εἶδῃς ὄλο τὸ αἷμα! Μαί με φροδὰ' ἕνα γιατί Εἶς καί κορμὰ νά πὸ φέμμα.

"Ἀπὸ ταξεῖδι μὰ χροσάτῃ "Ἐρῆσασ ἀξανα σὸ σπῖτι. "Ἦτανε νύχτα, λαγονιά, Καί μοῖγε κροσταλλιάς ἡ μύτη.

Μόλις ἐμπήκα στήν αὐλή, Πετένια ἕνας σὰ σάιτα Κί' από τὴ βίση τὴν πολλή, Μὲ κούτουλα, μὲ κάνει πῆττα.

Ἐκεῖ πὸς ἦμουν σὰ λαλοῦς, Τροχ' ἡ Ἐλένη καί φωνάζει: «Ἄνδρα μου, σ' ἔστειλ' ὁ Θεός» «Ἐφ'αυ' ὁ κλέφτης; μὴ σέ νοιάζει»

"Ἄλλοτε πάλι τὴν αὐγὴ "Ἐκορσε ἔδῃμος σ' ἄνεσθό της, Κί' ἔμε μὲ λένε Γιακουμῆ Κί' ἦμουνά ὄπλα τὸν κλειστό της.

Τὴν ἔξερνω καί τὴν ρωτῶ Μὰ μέρα, ἀκούστω τὸ κ' αὐτό. Ποῦς εἶν' αὐτός ἀπὸ φωνάζει, Κιττάς ἕνα παλλῆκρά, «Ἐγὼ ἀδέρφι σὸ στροτά», Μπροστά της σὰ γονατιστὸ μὸς λέγει, «πὸς πολλὸ σου νοιάζει». Νά της κρατάτῃ τὸ ποδάρ.

Ποῦς εἶν' αὐτός; ποῦς εἶν' αὐτός; Κράζω κί' ἀρπὸ ἕνα μαχαίρι "Ὅ παυοστῆς μου, ὁ φροχός; φωνάζει τὸ πιστό μου ταίρι.

ΟΛΑ ΜΑΥΡΑ

Μαύρα ἦσαν τὰ μάτια της, Μαύρη εἶνε κί' ἡ τυχὴ μου τότε Γιατὶ ἄλλον ἢ ἔνα κῶδε... "Ὅπως εἶνε κί' ἡ ἔλῃεια αὐτῆ, "Ἦ τροελλί: "Ἄν ποτὲ μὲ προ-

Τεπομένη στίς κόρες τὸς μέσα "Ἦ εἰκὼν μου ἰσώσγει πιστή, δῶση Σὲ πὸς δέση δεινὴ θά βρεθῇ! Μαύρες εἶχε σάν πίσσα κλε-

Μαύρες εἶχε σάν πίσσα κλε- Σ' ἀλαβάστρινους ὄμους γινεῖς, Στεναγμοῦς καί γυλιὰ καί τρα-

Μαύρη εἶχε καρδιά σάν τὸν "Ὅλα τὰκρυβε μέσα σ' αὐτῆς; Πὸς κρυφὸ εἶχε μέσα καρμῆς! Μαύρη εἶχε καρδιά σάν τὸν

Φυλαγμένη σέ στήθος λευκό, Νημια ἔχω σ' αὐτὸ σκεδιάσι, Καί κρυφὰ της σ' αὐτὸ κατωκό! Τί θά πῇ ἂν σὸ ἄσχη τῆς στήθος

Καί με δὴ ἔσκαλομένο σὸ μνήμα Νεκρὸν νά της δῖνω φιλι!

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

"Ἄν ἔχῃς ὄτι, πὸς ζῆπὶ ὁ φίλος σου, μὴ τὸν διώγεις λέοντάς του νά περῶσῃ αἰθιο γὰ νά τοῦ τὸ δῶσης. Σ ο λ ο μ ὶ ν

Ποτὲ δέν χροιάσῃσαι τόσο πολὺ τὴν ἔξυπνάδα σου, ὄσο δταν ἔχῃς νά κἀνης μὲ κοτσό. Ἄ ρ α β ι κ ὸ ρ η τ ὸ

